

bindelse med aktiveringen. Vi mener, at der er brug for en præcisering af, at uddannelser og jobtrænings tilbud skal opfattes som tilbud og skal opfattes som et tilbud om opkvalificering med henblik på at skaffe den arbejdsløse tilbage i ordinært arbejde. Det skulle jo være hele formålet med det.

Der er masser af eksempler på, at man som arbejdsløs kan være tvunget til at henslæbe en del af tilværelsen i formålsløse projekter eller kurser. Det må være en rimelig ting, at man også som aktiveret har ret til at sige den slags projekter fra. Selvfølgelig kræver det så, at der bliver udarbejdet en alternativ handlingsplan, men det må være rimeligt, at man kan konstatere, at det projekt, man er blevet hensat til, faktisk ikke svarer til de krav, der er om, at det skal have et formål om at føre en tilbage i ordinært arbejde.

Endelig vil vi fremhæve retssikkerheden, som bl.a. består i, at man som arbejdsløs fra den ene dag til den anden kan fratages dagpengere retten på baggrund af f.eks. en a-kasses eller DFA's skøn, mens man kan vente i månedsvis, nogle gange i årevis, på behandlingen af en eventuel klage over sådan et skøn. Og det er jo en af de ting, der gør, at arbejdsministerens indvending selvfølgelig er korrekt, for man *kan* klage, men vilkårene ved sådan en klage er altså bare ikke sådan, at det ligestiller parterne.

Med de bemærkninger vil jeg altså anbefale, at man vedtager det her forslag, men kan det ikke gøres, så vil jeg anbefale, at man indgår i en debat om at få åbnet op for det.

Vores formål med at fremsætte det her forslag har været at afsøge de sprækker, der er, hvor vi kan se, at der er en vis åbenhed for visse rimelighedsbetragtninger, og jeg håber, at vi kan bygge videre på de åbninger, jeg har set i løbet af debatten her i dag. Selv hos CD og Dansk Folkeparti hørte jeg åbenhed over for nogle af tingene, så det er muligt, at der kan komme noget ud af det.

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Jeg skal her ved afslutningen af debatten gentage, at vi finder, der er behov for en nærmere vurdering af sammenhæng, indhold i sanktionsreglerne.

Regeringen lægger meget vægt på at leve op til de aftaler, der er indgået, både i forhold til forligskredsen og også i forhold til partier, hvor vi har tilkendegivet, at vi er optaget af at få området analyseret igennem, så der er en passende balance mellem forseelse og sanktion.

Med den manøvre dygtighed, regeringen i en række sager i denne samling har dokumenteret at være i besiddelse af, er jeg sikker på, at vi også finder balance i tingene, sådan at vi får en regelsamling omkring selvforskyldt ledighed, der indebærer, at der er færre situationer, helst slet ingen, hvor man kan se, at reglerne giver anledning til forskellig administration fra område til område, fra kasse til kasse, fra branche til branche.

Jeg er meget optaget af at sikre bedre, tydeligere og klarere regler, som rummer den balance, der skal være.

Nu ved jeg ikke, om jeg er den sidste, der er på talerstolen, men i forhold til ønsket om, at den ledige skal kunne afslå et tilbud, som man ikke føler lever op til nogle forventninger, så kunne jeg fristes til at stille et par spørgsmål: Hvor mange gange forestiller forslagsstillerne sig, at man skulle kunne afslå et tilbud? Og tror fru Jette Gottlieb på, at det vil være muligt at samle et ordentligt hold til uddannelse på længere sigt, hvis det er sådan, at der er den frivillighed tilknyttet aktiveringsforpligtelserne?

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Det var så lige den sidste kommentar, der udløste en kort bemærkning.

Vores forestilling er sådan set, at man opfylder lovens intention om, at formålet med aktivering skal være at bringe den pågældende tilbage i ordinært arbejde. Og det kan være med den type begrundelser, at den arbejdsløse f.eks. bare ønsker noget så simpelt, som at sagsbehandleren argumenterer for, at det er tilfældet. Det er den type begrundelser, der for os er overordentlig relevante.

Vi har jo haft stribevis af henvendelser fra folk, der f.eks. er blevet sendt til afklaringsforløb, til trods for at de har befundet sig på arbejdsmarkedet i 30 og 35 år. Og afklaringsforløb som vel at mærke ikke fører frem til, at de f.eks. skaber et nybrud for sig selv i en ny jobtype, men som fører til forskellige former for kend dig selv-kurser og den slags ting.

Mange gange har de arbejdsløse klaget over, at der ikke har været lydhørhed over for deres ønsker om at få en forklaring på, hvordan det skulle bringe dem tilbage på arbejdsmarkedet.

Det er bl.a. den type tilbud, men det er også den type aktiveringstilbud, hvor man kan se hen til, at det ikke fører til ordinært arbejde bagefter,